



Препорака бр. 197

Препорака за промотивната рамка за безбедност и здравје при работа, 2006 г.

Генералната конференција на Меѓународната организација на трудот,

свикана во Женева, од страна на Управниот орган на Меѓународната канцеларија на трудот, на деведесет и петтата сесија, одржана на 31 мај 2006 година,

одлучувајќи за донесување одредени предлози во однос на безбедноста и здравјето при работа, што претставува четврта точка на дневниот ред на сесијата, и

утврдувајќи дека овие предлози ќе бидат во форма на Препорака за надополнување на Конвенцијата за промотивната рамка за безбедност и здравје при работа, 2006 година (во натамошниот текст наведена како „Конвенцијата“);

на петнаесетти јуни две илјади и шеста година ја донесе следната Препорака, којашто може да се цитира како Препорака за промотивната рамка за безбедност и здравје при работа од 2006 година.

I. НАЦИОНАЛНА ПОЛИТИКА

1. Националната политика формулирана во согласност со член 3 од Конвенцијата треба да упатува на Дел II од Конвенцијата за безбедност и здравје при работа, 1981 година (бр. 155), како и на соодветните права, должности и обврски на работниците, работодавачите и владите што се обврзани со таа Конвенција.

II. НАЦИОНАЛЕН СИСТЕМ

2. При воспоставувањето, одржувањето, постепениот развој и периодичното ревидирање на националниот систем за безбедност и здравје при работа дефиниран во член 1(б) од Конвенцијата, земјите-членки:

(а) треба да ги земат предвид инструментите на Меѓународната организација на трудот (МОТ) коишто се релевантни за промотивната рамка за безбедност и здравје при работа, наведени во Анексот кон оваа Препорака, особено Конвенцијата за безбедност и здравје при работа, 1981 година (бр. 155), Конвенцијата за инспекцијата за труд, 1947 година (бр. 81) и Конвенцијата за инспекција на трудот (Земјоделство), 1969 (бр. 129); и

(б) може да ги прошират консултациите предвидени во член 4(1) од Конвенцијата со други заинтересирани страни.



3. Во насока на спречување на повредите, заболувањата и смртните случаи поврзани со работното место, со националниот систем треба да се предвидуваат соодветни мерки за заштита на сите работници, особено, работниците во високоризичните сектори и ранливите работници, како што се оние во неформалната економија и мигрантските и младите работници.

4. Земјите-членки треба да преземат мерки за заштита на безбедноста и здравјето на работниците од двата пола, вклучувајќи и заштита на нивното репродуктивно здравје.

5. При промовирањето на националната превентивна култура за безбедност и здравје, како што е дефинирана во член 1(г) од Конвенцијата, земјите-членки треба:

(а) да ја подигнат свеста на работното место и на јавноста за безбедноста и здравјето при работа преку национални кампањи поврзани со, каде што е тоа соодветно, работното место и меѓународните иницијативи;

(б) да промовираат механизми за образование и обука за безбедноста и здравјето при работа, особено за раководството, надзорниците, работниците и нивните претставници, како и владините службеници одговорни за безбедноста и здравјето;

(в) да ги воведат концептите за безбедност и здравје при работа, и каде што е тоа соодветно, надлежностите во програмите за образование и стручна обука;

(г) да ја олеснат размената на статистики и податоци за безбедност и здравје при работа меѓу надлежните органи, работодавачи, работници и нивните претставници;

(д) да обезбедат информации и совети на работодавачите и работниците и нивните односни организации за промовирање или олеснување на меѓусебната соработка во насока на елиминирање или сведување на минимум, колку што е тоа изводливо, на опасностите и ризиците поврзани со работата;

(ѓ) на ниво на работно место, да промовираат воспоставување на политики за безбедност и здравје и заеднички комитети за безбедност и здравје и назначување на претставници на работниците за безбедност и здравје, во согласност со националните закони и практика; и

(е) да се справат со пречките на микро претпријатијата и малите и средните претпријатија и изведувачите во спроведувањето на политиките и прописите за безбедност и здравје при работа, во согласност со националните закони и практика.

6. Земјите-членки треба да промовираат пристап на систем за управување со безбедноста и здравјето при работа, како што е пристапот утврден во Насоките за системот за управување со безбедноста и здравјето при работа (ILO-OSH 2001).



III. НАЦИОНАЛНА ПРОГРАМА

7. Националната програма за безбедност и здравје при работа, како што е дефинирана во член 1(в) од Конвенцијата треба да се заснова на принципите за процена и управување со опасностите и ризиците, особено на ниво на работно место.

8. Во националната програма треба да се утврдат приоритетите за делување, кои треба повремено ревидираат и ажурираат.

9. При формулирањето и ревидирањето на националната програма, земјите-членки може да ги прошират консултациите предвидени во член 5(1) од Конвенцијата со други заинтересирани страни.

10. Заради спроведување на одредбите од член 5 од Конвенцијата, со националната програма треба активно да се промовираат превентивни мерки и активности на работното место, коишто вклучуваат учество на работодавачите, работниците и нивните претставници.

11. Националната програма за безбедност и здравје при работа треба да се координира, каде што е тоа соодветно, со другите национални програми и планови, како што се програмите и плановите поврзани со јавното здравство и економскиот развој.

12. При формулирањето и ревидирањето на националната програма, земјите-членки треба да ги земат предвид инструментите на МОТ коишто се релевантни за промотивната рамка за безбедност и здравје при работа, наведени во Анексот кон оваа Препорака, без да се доведат во прашање нивните обврски согласно Конвенциите што ги ратификувале.

IV. НАЦИОНАЛЕН ПРОФИЛ

13. Земјите-членки треба да изготват и редовно да ажурираат национален профил што претставува резиме на постојната состојба со безбедноста и здравјето при работа и напредокот кон постигнување на безбедна и здрава работна средина. Профилот треба да се користи како основа за формулирање и ревидирање на националната програма.

14. (1) Националниот профил за безбедност и здравје при работа треба да вклучува информации за следните елементи, како што е применливо:

(а) закони и прописи, колективни договори каде што е тоа соодветно, и сите други релевантни инструменти за безбедност и здравје при работа;

(б) органот или телото или органите или телата што се надлежни за безбедност и здравје при работа, а коишто се назначени во согласност со националните закони и практика;



(в) механизмите за осигурување усогласеност со националните закони и прописи, вклучувајќи ги и системите за инспекција;

(г) уредувањата за промовирање, на ниво на претпријатие, соработка меѓу раководството, работниците и нивните претставници, како суштински елемент на превентивните мерки поврзани со работното место;

(д) националното трипартитно советодавно тело или тела што се занимаваат со прашањата за безбедност и здравје при работа;

(ѓ) информативни и советодавни услуги за безбедност и здравје при работа;

(е) обезбедување обука за безбедност и здравје при работа;

(ж) службите за медицина на трудот во согласност со националните закони и практика;

(з) истражување за безбедност и здравје при работа;

(с) механизам за прибирање и анализа на податоци за повреди и заболувања поврзани со работните места и нивните причини, земајќи ги предвид релевантните инструменти на МОТ;

(и) одредби за соработка со релевантните шеми за осигурување или социјална сигурност што ги покриваат повредите и заболувањата поврзани со работното место; и

(ј) механизмите за поддршка за прогресивно подобрување на условите за безбедност и здравје при работа во микро претпријатијата, во малите и средните претпријатија и во неформалната економија.

(2) Понатаму, националниот профил за безбедност и здравје при работа треба да вклучува информации за следните елементи, како што е применливо:

(а) механизми за координација и соработка на национално ниво и на ниво на претпријатие, вклучувајќи механизми за ревидирање на националната програма;

(б) технички стандарди, кодекси за работа и насоки за безбедност и здравје при работа;

(в) уредувања за образование и подигнување на свеста, вклучувајќи и промотивни иницијативи;

(г) специјализирани технички, медицински и научни институции поврзани со различни аспекти на безбедноста и здравјето при работа, вклучувајќи институти и лаборатории за истражување на прашања поврзани со безбедноста и здравјето при работа;



- (д) персонал вклучен во областа на безбедноста и здравјето при работа, како што се инспектори, службеници за безбедност и здравје и лекари хигиеничари на работното место;
- (ѓ) статистички податоци за повреди и заболувања поврзани со работното место;
- (е) политики и програми за безбедност и здравје при работа на организациите на работодавачи и на работници;
- (ж) редовни или тековни активности поврзани со безбедноста и здравјето при работа, вклучувајќи и меѓународна соработка;
- (з) финансиски и буџетски ресурси во поглед на безбедноста и здравјето при работа; и
- (с) податоци за демографијата, писменоста, економијата и вработеноста, доколку се достапни, и кои било други релевантни информации.

V. МЕЃУНАРОДНА СОРАБОТКА И РАЗМЕНА НА ИНФОРМАЦИИ

15. Меѓународната организација на трудот треба:

- (а) да ја олесни меѓународната техничка соработка за безбедност и здравје при работа, заради помагање на земјите, особено земјите во развој, за следните цели:
 - (i) зајакнување на нивниот капацитет заради воспоставување и одржување на национална превентивна култура за безбедност и здравје;
 - (ii) промовирање на пристап со системи за управување со безбедноста и здравјето при работа; и
 - (iii) промовирање ратификација, во случајот на Конвенциите, и спроведување на инструментите на МОТ коишто се релевантни за промотивната рамка за безбедност и здравје при работа, наведени во Анексот кон оваа Препорака;
- (б) да ја олесни размената на информации за националните политики во рамки на значењето на член 1(а) од Конвенцијата, за националните системи и програми за безбедност и здравје при работа, вклучувајќи ги и добрите практики и иновативните пристапи, како и за идентификување на нови опасности и ризици на работното место; и
- (в) да обезбеди информации за напредокот во насока на постигнување на безбедна и здрава работна средина.

VI. АЖУРИРАЊЕ НА АНЕКСОТ



16. Анексот кон оваа Препорака треба да го ревидира и ажурира Управувачкото тело на Меѓународната канцеларија на трудот. Секој ревидиран анекс утврден на тој начин се поднесува до Управувачкото тело на одобрување и го заменува претходниот анекс по неговото доставување до земјите-членки на Меѓународната организација на трудот.

АНЕКС

ИНСТРУМЕНТИ НА МЕЃУНАРОДНАТА ОРГАНИЗАЦИЈА НА ТРУДОТ РЕЛЕВАНТНИ ЗА ПРОМОТИВНАТА РАМКА ЗА БЕЗБЕДНОСТ И ЗДРАВЈЕ ПРИ РАБОТА

I. КОНВЕНЦИИ

Конвенција за инспекцијата на трудот, 1947 година (бр. 81)

Конвенција за заштита од зрачење, 1960 година (бр. 115)

Конвенција за хигиена (трговија и деловни простории), 1964 година (бр. 120)

Конвенција за надоместоци во случај на повреда на работното место, 1964 година (бр. 121)

Конвенција за инспекцијата на трудот (Земјоделство), 1969 година (бр. 129)

Професионално заболување од рак, 1974 година (бр. 139)

Препорака за работната средина (загадување на воздухот, бучава и вибрации), 1977 година (бр. 148)

Конвенција за безбедност и здравје при работа (Работа на пристаниште), 1979 година (бр. 152)

Конвенција за безбедност и заштита при работа, 1981 година (бр. 155)

Конвенција за службите за медицина на трудот, 1985 година (бр. 161)

Конвенцијата за азбест, 1986 година (бр. 162)

Конвенција за безбедност и здравје во градежништвото, 1988 година (бр. 167)

Конвенцијата за хемикалии, 1990 година (бр. 170)

Конвенција за спречување поголеми индустриски несреќи, 1993 година (бр. 174)



Конвенција за безбедност и здравје во рудниците, 1995 година (бр. 176)

Протокол од 1995 година кон Конвенцијата за инспекцијата на трудот, 1947 година (бр. 81)

Конвенција за безбедност и здравје во земјоделството, 2001 година (бр. 184)

Протокол од 2002 година кон Конвенцијата за безбедност и здравје при работа, 1981 година (бр. 155)

II. ПРЕПОРАКИ

Препорака за инспекцијата на трудот, 1947 година (бр. 81)

Препорака за инспекција на трудот (рударство и транспорт), 1947 година (бр. 82)

Препорака за заштита на здравјето на работниците, 1953 година (бр. 97)

Препорака за социјалните служби за работниците, 1956 година (бр. 102)

Препорака за заштита од зрачење, 1960 година (бр. 114)

Препорака за домување на работниците, 1961 година (бр. 115)

Препорака за хигиена (трговија и деловни простории), 1964 година (бр. 120)

Препорака за надоместоци во случај на повреда на работното место, 1964 година (бр. 121)

Препорака за инспекцијата на трудот (Земјоделство), 1969 година (бр. 133)

Препорака за професионално заболување од рак, 1974 година (бр. 147)

Препорака за работната средина (загадување на воздухот, бучава и вибрации), 1977 година (бр. 156)

Препорака за безбедност и здравје при работа (Работа на пристаниште), 1979 година (бр. 160)

Препорака за безбедност и здравје при работа, 1981 година (бр. 164)

Препорака за службите за медицина на трудот, 1985 година (бр. 171)

Препорака за азбест, 1986 година (бр. 172)



Препорака за безбедност и здравје при работа во градежништвото, 1988 година (бр. 175)

Препорака за хемикалии, 1990 година (бр. 177)

Препорака за спречување на поголеми индустриски несреќи, 1993 година (бр. 181)

Препорака за безбедност и здравје во рудниците, 1995 година (бр. 183)

Препорака за безбедност и здравје во земјоделството, 2001 година (бр. 192)

Препорака за списокот со професионални заболувања, 2002 година (бр. 194)